

ELS FETS D'OCTUBRE DE 1934 AL PLA D'URGELL

Per Francesc Rebolledo i Bonjoch

ELS FETS D'OCTUBRE DE 1934. EXPLICACIÓ

Els fets d'octubre va ser un episodi protagonitzat pel president Lluís Companys, quan, el 6 d'octubre de 1934, va proclamar l'Estat Català dins de la República Federal Espanyola a causa de la constitució, el 4 d'octubre, d'un govern de la República espanyola en què entrava a formar part la CEDA, partit de dretes i que alguns consideraven antirepublicà i antiautonomista. El govern de la Generalitat ho va considerar un perill per l'estatut català, i en concret per la llei de contractes de conreu, que enfrontava el govern de Catalunya amb el govern central espanyol. A Barcelona va tenir un caràcter bàsicament polític, però en d'altres ciutats catalanes com Lleida, Girona, Vilanova i la Geltrú etc. va tenir un doble caràcter: social i nacional català. L'única resistència armada a l'exèrcit espanyol va ser al local de Barcelona del CADCI.¹ El CADCI² era una entitat important, amb més de vint mil associats, estava dirigida per homes d'un catalanisme radical i de tendències revolucionàries.³

Però la proclamació va fracassar el mateix dia 6 d'octubre, quan el capità general de Catalunya, Domènec Batet⁴ es va negar a obeir les ordres de Companys,

1) *Diccionari d'Història de Catalunya*, Edicions 62 any 2004, pàg. 1009

2) **Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria** (CADCI) era una associació política i social, fundada el 1903 a Barcelona per un grup de dependents de comerç i d'oficines de tendència catalanista. Al proclamar-se la II República Espanyola es va decantar políticament per ERC, un grup de socis del centre van participar en els fets d'octubre de 1934, es van atrinxer a la seu de la rambla Santa Mònica i en foren desallotjats a canonades per l'exèrcit.

3) Edmon VALLÈS. *La Generalitat de Catalunya en la història*, Edició d'Edmon Vallès per encàrrec de la Caixa de Pensions per a la vellesa i d'Estalvis i Balears, sobre textos i material gràfic cedits per Edicions 62 SA, 1978, pàg. 147.

4) Domènec Batet i Mestres. (Tarragona 1872 – Burgos 1937) va ser un militar català, capità general de Catalunya entre els anys 1931 – 1935. Batet no va posar les tropes a les ordres de la Generalitat, en comptes d'això va declarar l'estat de guerra i va empresonar el govern català. Durant el 18 de juliol de 1936, va ser detingut pels seus propis oficials acusat d'haver intentat evitar l'aixecament i va ser condemnat a mort i afusellat el 18 de febrer de 1937.

i va treure les tropes al carrer. Conseqüentment van detindre el govern de la Generalitat, els condemnaren a trenta anys de presó, i es va suspendre l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.⁵

ALTRES VISIONS DEL 6 D'OCTUBRE DE 1934

FEIXISME A LA REPÚBLICA ESPANYOLA

Edmon Vallès explica que, després de la constitució del govern espanyol de la República el 4 d'octubre, la relació entre el govern català i l'espanyol es preveia tensa, per motiu de la participació de la CEDA *“el republicanisme de la qual hom posava en dubte”* o que en la CEDA,⁶ dirigida per Gil Robles,⁷ molts hi veien l'inici d'un feixisme espanyol, i que a més *“aquell any fou el de l'ascensió de Hitler al poder; a les dictadures italiana, polonesa, grega i portuguesa, entre d'altres, s'hi afegia una gran potència que ben aviat adoptà la denominació de Tercer Reich explícita declaració dels seus plans expansionistes.”* Són motius, que esgrimeix Edmon Vallès per explicar l'actitud del govern català.⁸

LLEI DE CONTRACTES DE CONREU

Albert Balcells centra el motiu del 6 d'octubre en la Llei de contractes de conreu.⁹ Aquesta llei es tractava d'una reforma agrària gradual, sense cap intenció col·lectivista amb oposició de la Lliga i de l'Institut de San Isidre,¹⁰ i menystinguda pels anarquistes. S'hi va plantejar un recurs d'inconstitucionalitat al Tribunal de Garanties Constitucionals,¹¹ que va anul·lar tota la llei i va declarar el Parlament català incompetent en l'àmbit social agrari. El parlament català va tornar a votar la llei íntegra. Llavors, la Lliga va perdre la direcció de l'Institut de sant Isidre, i

5) *Diccionari de Història de Catalunya*, Edicions 62 any 2004, pàg. 1009

6) Confederación Española de Derechas Autónomas (CEDA). Va ser una coalició de dretes fundada el 4 de març de 1933. Es va gestar durant el bienni progressista de la II República espanyola i va arribar al govern el període de 1933-1935, anomenat bienni conservador o bienni negre. La CEDA va ser el gran partit de masses de la dreta espanyola en el marc de la II República.

7) J.M. GIL-ROBLES. Salamanca 1898 – Madrid 1980. Va ser polític i advocat espanyol. A principi de març de 1933 va participar en la creació de la Confederación Española de Derechas Autónomas (CEDA). El seu nou partit va obtenir la victòria a les eleccions de novembre de 1933, amb una escassa majoria i va haver de formar govern amb Alejandro Lerroux. A l'octubre de 1934, l'entrada de tres membres del seu partit a l'executiu va donar lloc a un moviment revolucionari: la Revolució d'octubre i els fets del 6 d'octubre.

8) VALLÈS, 1978, pàg.144

9) **Llei de Contractes de Conreu.** Va ser elaborada l'11 d'abril de 1934 pel Govern de Lluís Companys, que tenia com a finalitat bàsica substituir l'antic contracte de rabassa morta (tipus de contracte emfiteùtic pel qual un rabassaire podia conrear les vinyes d'un propietari fins que els ceps morissin) per protegir els camperols de ser expulsats i així dotar-los de terres pròpies. Els arrendaments havien de ser de sis anys, i que el treballador de les terres tenia el dret d'adquisició d'aquestes mitjançant l'abonament del seu valor al propietari.

10) **Institut Agrícola Català de Sant Isidre** o Institut Agrícola. És l'associació agrària més antiga de l'Estat espanyol. Va ser fundada el 1851 amb l'objectiu de constituir una associació de grans propietaris del camp català i defensar els seus interessos. Durant la II República Espanyola ja que les dirigents de l'Institut van abandonar l'orientació interclassista per mobilitzar els propietaris en una estratègia d'estricta defensa patronal, i a partir del 1933 estava enfrontada amb el Govern català, per l'elaboració de la Llei de Contractes de Conreu.

11) **Tribunal de Garanties Constitucionals.** Va ser un òrgan constitucional espanyol, precedent de l'actual Tribunal Constitucional d'Espanya, existent durant la II República Espanyola, el seu primer president va ser Álvaro de Albornoz.

El govern de la Generalitat a la presó després dels fets d'octubre de 1934.

els propietaris més intransigents van constituir el nucli fundador de la secció catalana de la CEDA. Els propietaris catalans més intransigents, amb el suport de les dretes espanyoles, van demanar al govern espanyol que s'incautés de les competències en Administració de Justícia i Ordre Públic, de la Generalitat. Posteriorment va caure el govern d'esquerres de Samper,¹² i va ser substituït per un altre govern presidit per Lerroux,¹³ però amb la participació de la CEDA, i tot va acabar amb la proclamació del president Companys.¹⁴

JM. Gil-Robles dirigent de la CEDA, partit dretà, anticatalà i monàrquic. L'entrada de tres membres de dita coalició al govern republicà va ser un dels factors dels Fets d'Octubre de 1934.

CRUÏLLA DE SITUACIONS

Jordi Soldevila explica que a l'octubre de 1934, van confluïr diverses situacions difícils a Catalunya:¹⁵

- L'aprovació de la Llei de contractes de conreus, i el parlament espanyol l'anul·lava a petició de Lliga i els grans propietaris catalans constituïts a l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre.

12) **Ricardo Samper i Ibáñez.** (València 1881 – Suïssa 1938). Va ser advocat i polític espanyol, al Partit Republicà Radical i va formar part del govern d'Espanya com a ministre i va ser breument president del govern espanyol durant la II República el 1934.

13) Alejandro LERROUX GARCÍA (La Rambla 1864 – Madrid 1949). Polític andalús, llicenciat en Dret. Va militar des de jove en el republicanisme radical, es va traslladar a Barcelona el 1901 i tenia un discurs pertanyia populista i anticlerical. Durant la II República va formar part del Govern provisional i del primer govern de Azaña, fent de ministre d'Estat. Des d'aleshores va derivar cap a la dreta: el 1933-36 va passar a formar part de la majoria conservadora, va ser tres vegades president del govern entre 1933 i 1935, i va ocupar carteres ministerials com la de Guerra (1934) i la d'Estat (1935)

14) Albert BALCELLS. *Història del nacionalisme català. Dels orígens al nostre temps*, 1992, pàg. 134 i 135

15) Jordi SOLDEVILA. *Aigua, burgesia i catalanisme. Mollerussa, la construcció d'una ciutat (1874-1936)*, 2015, pàg. 126 i 127

- El nomenament, per part del president Lerroux, de ministres de la CEDA per al seu govern, “ministres obertament monàrquics.”
- Els sectors independentistes, sobretot Estat Català i algun partit minoritari com el Partit Català Proletari,¹⁶ pretenien reconduir la situació per una proclamació d'independència de Catalunya.
- El Bloc Obrer i Camperol,¹⁷ amb la UGT i el PSOE dins de l'Aliança Obrera, pretenien una revolució social.

ANÀLISI MUNICIPI PER MUNICIPI

Bellvís

Els revolucionaris (d'ara endavant octubristes), segons la premsa de dretes i espanyolista, es van apoderar de l'ajuntament.¹⁸ Posteriorment van destituir l'alcalde de la Lliga i van proclamar l'Estat Català.¹⁹

Ivars d'Urgell

El terratinent d' Ivars, Pere Segarra, en el seu diari explica com va ser al seu poble aquell dia: “*Ibars, avuy, 6 d'octubre de 1934, ans trovem, ap plena anarquia, començan yá ai tarde; Esquerra i Comunistes van junts, fan huelga(...) la Iglesia tancada i tendes com pastiseries: 2 hores obertes al dia.*”²⁰

El Poal

Els llibres de plens de l'ajuntament del Poal expliquen, en reunió del dia onze d'octubre del 1934, com van ser detinguts el dia 9 d'octubre, pel tinent de la guàrdia civil de Mollerussa, els regidors Ramon Macià i Costadreda, i Batista Fabregat Valls, que van ser immediatament cessats dels seus càrrecs. També es va detindre un nombre indeterminat de ciutadans del Poal, que el dia 6 d'octubre de, a les onze de la nit, van anar a la casa de la vila per apoderar-se “indegudament” d'aquest edifici.²¹

16) **Partit Català Proletari**. (PCP) Va sorgir a principis del 1934 de l'antic Estat-Català-Partit Proletari. Defensava la formació d'un estat independent i socialista a Catalunya, i per això s'articulava com a partit comunista. El nombre màxim d'afiliats va ser 500 i majoritàriament barcelonins. Durant els fets d'octubre de 1934 es va posar del costat del president Lluís Companys.

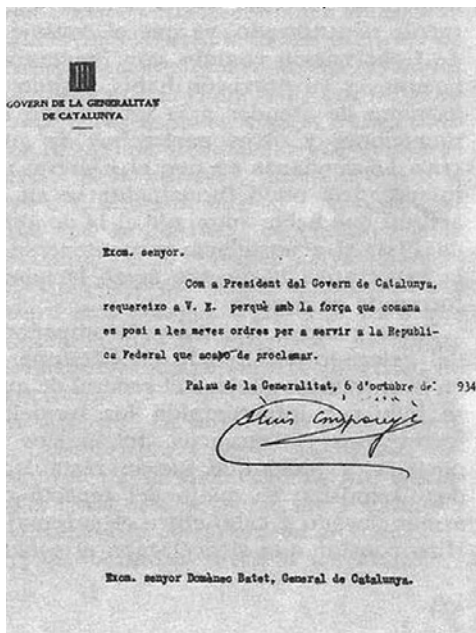
17) **Bloc Obrer i Camperol** (BOC). Va ser una organització política catalana, d'ideologia comunista, fundada el 1930 a Barcelona com a resultat de la fusió del Partit Comunista Català i la Federació Comunista Catalanoblear. Durant la proclamació de la República catalana de Macià, el BOC es proclama separatista, tot i que propugna que el seu objectiu final era una federació de repúbliques socialistes ibèriques. Estava oposada a l'apoliticisme de la FAI, a la CNT i a ERC per considerar que feien una política moderada.

18) *El correo*, 9 d'octubre de 1934.

19) Manel LÓPEZ ESTEVE. *Els fets del 6 d'octubre de 1934*. Editorial Base, 2013, pàg. 307.

20) Empar GUILLÉN *El manuscrit de Pere Segarra. Recull històric d' Ivars d'Urgell i diari de l'autor (1932-1938)*. Institut d'Estudis Ilerdencs, Lleida 1986, pàg. 306.

21) *Llibre d'actes del Ple de l'Ajuntament de el Poal*. Acta de 11/10/1934. Codi de referència ACPU360-21-T2-2

Carta de Lluís Companys a Domènec Batet, "general de Catalunya" que el militar va desoir en atacar el palau de la Generalitat de Catalunya i d'altres punts importants.

Exemplar de l'estatut de Catalunya que va ser suspès pels fets d'octubre de 1934

Mollerussa

El divendres, 5 d'octubre, la vaga declarada a tot l'Estat va tenir ressò a Mollerussa, on es va organitzar un comitè de vaga, i es va aturar l'activitat del municipi. Els vaguistes es van dirigir a l'estació, on van aturar el tren exprés de Bilbao. El comitè de vaga es va convertir en comitè revolucionari.²²

El diumenge, dia 7 d'octubre, una secció de la guàrdia civil dirigida per un capità i un alferes, va recórrer els carrers de Mollerussa i va declarar la llei marcial. No obstant, no va aconseguir controlar la revolta. El dia 8 d'octubre per la tarda, per ordre del general Batet, alguns avions van sobrevolar les poblacions resistents com Mollerussa, i van llençar pasquins amb les següent frases: "*Ciudadanos: en breves momentos llegarán las fuerzas. Izad inmediatamente bandera blanca y depositad las armas a la Alcaldía. Hago responsable de esta orden al alcalde. Con ello evitaréis al pueblo sangre y víctimas inocentes.*"²³

Davant la dificultat de reduir els octubristes, la nit del dia 9 d'octubre al 10 d'octubre, al grup de guàrdia civil, s'hi va sumar soldats del regiment número 25 de línia. Va ser aleshores quan els octubristes es van rendir. Dies

22) SOLDEVILA: 2015, 127.

23) SOLDEVILA: 2015, 127.

més tard es va trobar un sac ple d'armes, en el pou de la casa de la vila de Mollerussa.²⁴

El dia 17 d'octubre de 1934, a l'Ajuntament de Mollerussa, al ple de l'ajuntament hi assisteix el capità de la guàrdia civil, que actua per ordres superiors, i ordena la destitució d'alguns regidors de l'ajuntament que han pres part “en l'última revolta.”²⁵ Exposada que “els revoltosos” eren a la casa de la vila, i van fer torns en la vigilància de la casa consistorial. També que eren a la casa consistorial de part del “comitè revolucionari,” que van ficar la bandera catalana al balcó de la façana de la casa consistorial, publicaren bans d'ordre per part del mateix “comitè revolucionari” i que la majoria de membres de l'ajuntament no van prendre cap mesura per evitar-ho.²⁶

El capità de la guàrdia civil continua en la seva exposició i relata com ha cessats els següents regidors: Mateu Capell i Piró (alcalde). Miquel Gabarra i Balsells (alcalde segon). Francesc Codina (alcalde tercer). Pere Felip (alcalde quart) i els regidors Lluís Pons, Francesc Cantó, Emili Estadella, i Joan Raventós.²⁷

Es constitueix una comissió gestora, amb els regidors que “no van intervindre en la última revolta”, que són : Joan Garrofé, Ignasi Queralt, Antoni Clotet i Martí Vilamajó. Seguidament els destituïts abandonen la casa de la vila i s'acorda nomenar nou alcalde primer Ignasi Queralt Cabeceran. Alcalde segon Martí Vilamajó. Alcalde tercer Joan Garrofé, i alcalde quart Antoni Clotet.²⁸

El 15 de novembre de 1934, van decretar la llibertat provisional als veïns de Mollerussa: Mateu Capell, Jaume Donato, Antoni Franganillo i Joan Besora, que es trobaven detinguts a Lleida, des de la primera quinzena d'octubre “pels fets del dia 6 del mateix mes.” Tot i això, encara quedaven engarjolats Josep Castells i Francesc Codina.²⁹

Per cobrir la plaça de secretari municipal, que era vacant per estar-ne detingut el titular Josep Castell (detingut pels fets d'octubre de 1934), l'Ajuntament de Mollerussa d'aleshores (novembre de 1934) ha nomenat secretari interí Ramon Trepap.³⁰

24) SOLDEVILA: 2015, 127.

25) *Llibre d'actes de l'ajuntament de Mollerussa*, anys 1933-1934. Acta del 17/10/1934. Codi de referència ACPU360-2-T2-3.

26) *Llibre d'actes de l'ajuntament de Mollerussa*, anys 1933-1934. Acta del 17/10/1934. Codi de referència ACPU360-2-T2-3, foli 177

27) *Llibre d'actes de l'ajuntament de Mollerussa*, anys 1933-1934. Acta del 17/10/1934. Codi de referència ACPU360-2-T2-3

28) *Llibre d'actes de l'ajuntament de Mollerussa*, anys 1933-1934. Acta del 17/10/1934. Codi de referència ACPU360-2-T2-3

29) *La Publicitat*, 25 de novembre de 1934, pàg. 4

30) *La Publicitat*, 25 de novembre de 1934, pàg. 4

Torregrossa

En el ple de l'ajuntament de Torregrossa del 9 d'octubre de 1934, s'acorda fer constar la protesta “pels fets revolucionaris” que van succeir en aquesta vila els dies sis i set del mes d'octubre.³¹ També s'acorda en el mateix ple, felicitar “la decidida i entusiasta actuació de la guàrdia civil “al comandament del ” *gallard capità*” que “*va sofocar el moviment revolucionari que tenia atemoritzats als veïns.*”³²

El divendres, el rector Gabriel Gené va ser agredit amb dos trets de perdigons. A l'anar a ajudar-lo, van ser ferits Roc Pedrol Ribé (greu) i Teresa Pellicer Fabregat (de pronòstic reservat). Segons la premsa “*los comunistas*” van impedir que els metges auxiliessin els ferits.³³

Barrull explica que els octubristes, a Torregrossa, estaven dirigits per l'alcalde d'ERC, van aconseguir rebutjar les primeres forces de la guàrdia civil que van arribar-hi, i van poder resistir fins al dia 8.³⁴

En aquesta població van ser assaltats el temple parroquial i l'ermita de Sant Roc, els quals serien clausurats per l'autoritat militar una vegada dominada la revolta.³⁵

Manel López explica com, a Torregrossa, la guàrdia civil va requisar armes i 45 kg de dinamita.³⁶

El mes d'octubre de 1934, 14 detinguts procedents de Torregrossa, i com diu literalment el text: “on el dilluns es proclamà el comunisme llibertari. Els revoltosos cometeren excessos de tota mena: cremaren una església i l'ermita de Sant Roc, i intentaren cremar la caserna de la guàrdia civil, la qual cosa impediren forces de Mollerussa que arribaren oportunament a Torregrossa.”³⁷

Vila-sana

Jaume Torres explica que com a conseqüència de la proclamació del MH Lluís Companys, la major part dels alcaldes dels municipis catalans van ser substituïts. A Vila-sana, el nou alcalde, el dia 5 de desembre del 1934, era Jaume Sanahuja Bosch, que al cap de dos mesos va dimitir, i el va substituir Josep Guzman i Gil.³⁸

31) *Llibre d'actes de l'ajuntament de Torregrossa*, anys 1933-1936 Acta del 9/10/1934. Codi de referència ACPU360-22-T2-4.

32) *Llibre d'actes de l'ajuntament de Torregrossa*, anys 1933-1936 Acta del 9/10/1934. Codi de referència ACPU360-22-T2-4

33) *El correo*, dimarts 9 d'octubre de 1934. Hemeroteca de l'Institut d'Estudis Ilerdencs

34) Jaume BARRULL. *Les comarques de Lleida durant la Segona República (1930-1936)*. Badalona 1986, pàg. 396.

35) BARRULL: 1986, 394.

36) LÓPEZ: 2013, 307.

37) *La Veu de Catalunya*, 14 d'octubre de 1934, pàg. 9.

38) Jaume TORRES. *Història de Vila-sana*. Bellpuig 1984, pàg. 41-42.

Destacament militar a la plaça de Sant Jaume el 7 d'octubre de 1934.

Exemplar de La Veu d'Urgell (premsa realitzada a Mollerussa) del juny de 1934 que en la seva editorial porta per títol "Moments delicats" en referència a alguns dels conflictes que desembocarien en els fets d'octubre de 1934. ArxIU família Saladrigués de Bellpuig.

LA REPRESSIÓ

REPRESSIÓ CONTRA ELS OCTUBRISTES

És difícil determinar el nombre exacte de detinguts, i el seu origen d'octubristes. A Lleida ciutat es va agençar La Panera, llavors caserna militar, com a presó, ja que la presó Provincial era insuficient. Entre totes dues instal·lacions hi va arribar a haver un mínim de 760 presos. A partir del 17 de novembre el nombre de detinguts va anar disminuint.³⁹

La repressió que va seguir a la insurrecció d'octubre de 1934, va ser virulenta fins al gener de 1935, es va allargar amb diversa intensitat fins al febrer del 1936.⁴⁰

Jaume Barrull detalla el nombre i població de detinguts i així diu: Torregrossa (18), Bellví (2), Mollerussa (17).⁴¹

39) Jaume BARRULL. "Els fets d'octubre a les comarques de Lleida," dins de *L'aveç: Revista d'història i cultura* núm. 187, 1994, pàg. 68.

40) LÓPEZ: 2013, 360.

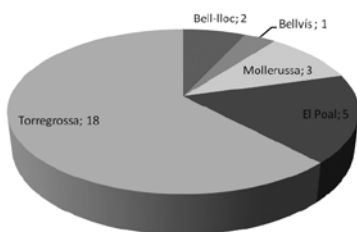
41) Jaume BARRULL "Els fets d'octubre a les comarques de Lleida". Arnau GONZÁLEZ, Manel LÓPEZ, Enric UCÉLAY. dins de *6 d'octubre: la desfeta de la revolució catalanista de 1934*, Barcelona, 2014, pàg. 327.

REPRESSIÓ CONTRA ELS PAGESOS

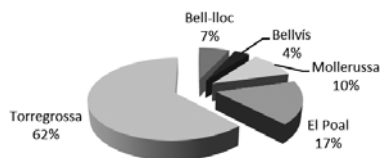
La repressió contra els pagesos vindria per la via judicial i la llei d'arrendaments rústics del parlament espanyol, que va generar un vast moviment de desnonaments contra parcers, rabassaires i arrendataris, a través dels jutjats de pau, els jutjats de primera instància, per via notarial i per la violència de la guàrdia civil. Els propietaris van apropiar-se de les parts de fruits de les collites dels anys 1933 i 1932, que els pagesos havien retingut en base al pacte de la Generalitat i la Llei petita del 1933. A més, la Llei d'arrendaments rústics aprovada per les Corts espanyoles el maig de 1935, va comportar el desnonament dels pagesos.⁴²

Barrull explica que els fets d'octubre de 1934 van ser aprofitats per decantar la balança a favor dels propietaris, a la situació de la pagesia. Entre l'octubre de 1934 i el novembre de 1935, a les comarques lleidatanes, van expulsar de la terra que treballaven 57 mitgers, 23 arrendataris, 2 masovers, 1 rabassaire i 1 parcer. Les impugnacions havien estat presentades per 38 propietaris. A més les denúncies de revisió de contractes presentades davant del comissari delegat de la Generalitat van afectar, pel cap baix, pagesos de 25 pobles, mentre que les citacions de mitgers o arrendataris davant el comissari delegat van afectar-ne 17 més.⁴³

Nombre de detinguts i empresonats del Pla d'Urgell per municipi

Percentatge de detinguts i empresonats pels fets d'octubre de 1934

Ajuntaments del Pla d'Urgell afectats per la suspensió i la separació de regidors**

Municipis	Partits judicials
Ivars d'Urgell	Balaguer
Mollerussa	Lleida
Torregrossa	Les Borges Blanques

** LÓPEZ: 2012, Annex I, pàg. 481 i següents.

42) LÓPEZ: 2013, 380.

43) BARRULL: 2014, 328.

Lista de detinguts i empresonats pels fets d'Octubre de 1934, per municipis del Pla d'Urgell*

Bell-lloc	Bellmunt Roure, Pere		Presó de Lleida	Processat
	Santiago, Alesandre		Presó de Lleida	Absolt
Bellví	Mitjans Escolà, Josep			Absolt
Mollerussa	Segura Farré, Magí	Joventut d' ERC	Presó de Lleida	En llibertat el 17/12/1934
	Castells, Josep	Secretari de l'ajuntament	Presó de Lleida	
	Codina, Francesc	ERC (regidor)	Presó de Lleida	
El Poal	Escolà Prats, Miquel		Presó de Lleida	Absolt
	Fabregat Valls, Baptista	ERC (regidor)	Presó de Lleida	
	Llenas Trepal, Ramon	Jutge municipal	Presó de Lleida	Absolt
	Macià Costafreda, Ramon		Presó de Lleida	Absolt
	Oliva Setó, Jaume		Presó de Lleida	Absolt
Torregrossa	Rubió Solsona, Josep	PCC	Presó de Lleida	Empresonat fins el febrer de 1936
	Solsona Majora, Magí		Presó de Lleida	Empresonat fins el febrer de 1936
	Solsona Reig, Josep		Presó de Lleida	Empresonat fins el febrer de 1936
	Solsona Reig, Llorenç		Presó de Lleida	Empresonat fins el febrer de 1936
	Morell Gómez, Manuel		Presó de Lleida	Empresonat fins el febrer de 1936
	Massa Calderó, Salvador		Presó de Lleida	Empresonat fins el febrer de 1936
	Falguera Capdevila, Pere	PCC	Presó de Lleida	Empresonat fins el febrer de 1936
	Curcó Rubio, Miquel	USC	Presó de Lleida	Empresonat fins el febrer de 1936
	Capell Bosch, Miquel	BOC	Presó de Lleida	Empresonat fins el febrer de 1936
	Blanch Reig, Miquel		Presó de Lleida	Empresonat fins el febrer de 1936
	Bell-lloch Solsona, Josep	ERC (alcalde)	Presó de Lleida	Empresonat fins el febrer de 1936
	Bellet Cases, Jaume		Presó de Lleida	Empresonat fins el febrer de 1936
	Bellart Blanc, Miquel		Presó de Lleida	Empresonat fins el febrer de 1936
	Bellart Blanc, Antoni	PCC	Presó de Lleida	Empresonat fins febrer de 1936
	Barrufet Berdidé, Jauem		Presó de Lleida	Empresonat fins febrer de 1936
	Vigatà Simó, Marcel·lí		Presó de Lleida	Empresonat fins febrer de 1936
	Vidal Vilamajó, Ramon		Presó de Lleida	Empresonat fins febrer de 1936
Urive Zamora, Pere		Presó de Lleida	Empresonat fins el febrer de 1936	

* Manuel LÓPEZ ESTEVE. *Els fets del 6 d'octubre de 1934. Més enllà de l'acció governamental*. Tesis doctoral UPF/2012 Annex II, pàg. 485 i següents.